

σεως, ως εκείνης της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, πώς δεν εύρισκεται εις εις τα δύο νομοθετικά σώματα να έρωτηση, τί γίνεται και πού βαίνομεν; Μη παραπονήται ούτω ή Βουλή εάν δια τιαύτης δυσπιστίας, δια τιαύτης περιφρονήσεως τόν θεωρή τὸ "Έθνος, εάν ή φωνή της δεν ισχύη και δεν λογίζεται. Μόνη είναι της σημερινής θεσεώς της δημιουργός· διότι αι πράξεις της μαρτυροῦσιν, ότι δεν έννοεί τήν άποστολήν της, Μη παραπονήται ή Γερουσία, εάν ό κόσμος έρωτῆ, τίς ή χρεία της υπάρξεως σώματος, τὸ οποίον σιγῶ, καταπατουμένων τῶν ίσῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, ή δεν άνοίγει τὰ χείλη του, ούτω κκώς πλέοντος τοῦ σκάφους της πολιτείας. Ω; ή Βουλή, ούτω και ή Γερουσία, εἰσίν οι Κύριοι έργαται, ή κυρία πηγή της πρὸς αὐτάς περιφρονήσεως της μεγάλης πλειονοψηφίας. Και περί τούτου, πιστεύομεν, ότι δεν δύνανται, εἰληκρινῶς κρίνουςαι, να έχωσι τὸν ελάχιστον διασταγμόν. Μόνοι δέ φονεύουσιν εαυτάς και μεθ' εαυτῶν τὸ "Έθνος, προσφερόμεναι ὄργανα εις τήν παράτασιν της καχεξίης, της παραλυσίας και της άβεβαιότητος, αἰτινες εκ Βάθρων κλονίζουσι οὔμπαν τὸ πολιτικόν και κοινωνικόν οἰκοδόμημα της Πατρίδος.

Τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις εκρίναμεν καθήκον να εἴπωμεν, οὐχι διότι ήλπίζομεν γενναῖόν τι, αλλά δια να μη υποθέση τις, ότι άγνοοῦμεν, ή ότι δεν έννοοῦμεν τὰς πολιτικάς και κοινωνικάς πληγὰς μας. Οὐδέποτε άλλοτε ή Πατρίς περιήλθεν εις τόσῳ κρίσιμον περίστασιν. Και ὁμως εἰσέτι επιμένομεν εις τήν σφαλερὰν πορείαν μας, και οὐδέν τεκμηριῶ, ότι σκεπτόμεθα περί γενναίας και εἰλικρινοῦς μεταβολῆς. Πρέπει δέ να εἴπωμεν, μετὰ τόσα παραδείγματα, ότι εις τοὺς παρ' ήμῖν πολιτικούς εφαρμόζεται ὀλοκλήρως τὸ ὑπὸ τοῦ Μίλλ γραφέν, ἐν τῷ περιωνύμῳ συγγράμματί του, « Η αντιπροσωπική Κυβέρνησις, » και ότι πρέπει ν' άπελισθῶμεν; Δυστυχῶς τὰ πράγματα επιβάλλουσιν ήμῖν τήν σκληρὰν αὐτὴν κρίσιν. (Αἰών.)

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Μετὰ δυσκολίας ή 'Ατμοπλοϊκή 'Εταιρία ήδυνήθη να εκκινήση τήν εβδομάδα ταύτην ἐν τῶν λιμένι μας άργούντων 'Ατμοπλοίων της δια να πλεύση εις τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον. Εἴθε να σκεφθῶσιν οι Κυβερνῶντες μας και περί τοῦ σπουδαίου τούτου 'Εθνικοῦ έργου τῆς 'Ελληνικῆς 'Ατμοπλοίας, διότι πᾶσα ήμέρα άργίας τῶν άτμοπλοίων άνυπολογίστους επιφέρει ζημίαις.

— Κατὰ τὰς ἐξ 'Αθηνῶν εἰδήσεις πολλοὶ νέοι άπέρχονται εις 'Ιταλίαν δια να καταταχθῶσιν εις τήν ἐκεῖ σχηματισθησομένην 'Ελληνικὴν Λεγεῶνα.

— Τὸ νομοσχέδιον της εθνοφυλακῆς τὸ ὄποιον θεωρεῖται ὡς κατεπειγότατον, μέχρι σήμερον δεν υπεβλήθη εις τὰς βουλὰς μας, οὔτε άλλο τι, αλλά τὰ πάντα εκοιμήθησαν, και οὐδέν ἔτερον βασιλεύει ή ή μαλθακότης και ή ραδιουργία.

— Ο διάδοχος της 'Αγγλίας, 'Αλβέρτος 'Εδουάρδος, Πρίγκιψ της Ουαλλίας, έφθασεν εις τὰς 'Αθήνας. Γεννηθεὶς τήν 9 Νοεμβρίου 1861 φέρει ήδη ήλικίαν 22 ἐτῶν.

Ο Πρίγκιψ κατέλυσεν εις τὸ Ξενοδοχεῖον έπεσκεφέθη τὰς άρχαιότητας και χθές έμελλε ν' αναχωρήση.

— Περί ὑπουργικῶν οὐδέν. Οι ὑπουργοὶ διεκπεραιοῦσι τήν συνήθη ὑπηρεσίαν, ἀλλ' εις οὐδεμίαν πολιτικὴν πρᾶξιν έρχονται. Πότε δέ θέλει γίνει ή αντικατάστασις αὐτῶν οὐδεὶς δύνανται να εἴπη διότι οὐδεμία ἐπὶ τῶν πραγμάτων κρίσις είναι δυνατὴ σήμερον. Ω; έχουσι τὰ παρ' ήμῖν ή άθαιρεσίχ και ή τύχη ὀδηγοῦσι τὰ κοινά. 'Επομένως πᾶσα πρόβρρησις είναι άβάσιμος ὅσον παράδοξος και εκτρωματική άν ὑποτεθῆ. (Αἰών.)

— Πρὸς τὸ εσπέρας της προχθές, ἐν τῇ κεντρικῇ Πλατείᾳ της Πόλεως μας, ὅπου γίνεται ὁ πολυπληθέστερος δημόσιος περίπατος, πολλῶν πρόντων, ἐν οἷς και

ξένοι, κρίνοντες περί της κοινωνικῆς μας θεσεως, συμπόλιται μας φιλήσοχοι εμπαισιγώθησαν ἀδίκως και ἐστάλη εις ἐξ αὐτῶν μάλιστα εις κράτησιν παρ' ανθρωπῶν της εξουσίας εις οὗς ἐνεπιστεύθη ή τάξις και ήσυχία τοῦ τόπου, (οὐχι βεβαίως δια τοῦ Βούρδουλα) τὸ γεγονός διήγειρε τήν κοινήν άγανάκτησιν, διότι πᾶς τις ἐκ τούτου σκέπτεται, ότι ή τιμὴ και ή ελευθερία τοῦ πολίτου οὐδεμίαν πλέον έχουσι ασφαλεια και προστασίαν τὰ καθέκαστα ἀκολούθως· ἐν τῇ λυπηρᾷ ταύτῃ, δια τήν κατάστασιν μας, σκηνη, παρὼν ήτο κατα συγκαίριαν ὁ ποιητής Α. Σούτζος, μεταβαίνων εις τήν Εὐρώπην και ικανὴν έλαβε ὕλην δια να ὑμνήσῃ τήν κατάστασιν μας· μη χειρότερα.

— 'Εγένετο γνωστὸν ότι αἰδημοτικαὶ ἀρχαὶ Σύρου και Ναυπλίας ἐπαύθησαν και διετάχθη νεν εκλογή αὐτῶν. Η κατάλυσις τῶν δημοτικῶν συμβουλίων τῶν δύο ἐπαναστατικῶν πόλεων κατεκρίθη ὑπὸ ὄλων ὡς ἀναξιοπρεπῆς πρὸς τήν Κυβέρνησιν και παραγωγὸς δυταρσκειῶν. Τὸ σφόδρα δὲ περιεργον είναι ὅτι οι κάτοικοι Σύρου και της Ναυπλίας ἀπεφάσισαν να εκλέξωσι Δημοτικούς 'Αρχοντας αὐτοὺς ἐκείνους τοὺς ἀποτελέσαντας τὰ πρῶην Δημοτικὰ Συμβούλια και παυθέντες ἀπὸ τήν Κυβέρνησιν. 'Αφ' οὗ λοιπὸν οι Νυμπλιεῖς και 'Ερμουπολίται ὑπερασπιζόμενοι τὰ δικαιώματα και συμφέροντα αὐτῶν ἀπεφάσισαν να εκλέξωσι τοὺς ἰδίους δημοτικούς ἀρχοντας, διατί τούτους να παύσῃ ή Κυβέρνησις; Τί θέλει ὀρλεληθῆ ἀπὸ τήν νέαν ταύτην εκλογήν ήτις θά άποβῆ εις νίκην τῶν παυθέντων δημαρχικῶν.

(Ἑλλην. Χρονικά.)

— Ο 'Αξιωματικὸς Γρίβας διέβη κατὰ τήν εβδομάδα ταύτην ἐκ της Νήσου μας ἐκ Σμύρνης ἐρχόμενος ἐπὶ 'Αγγλικῷ έμπορ. 'Ατμοπλοίου και εις τήν 'Αγγλίαν διευθυνόμενος.

— Βεβαιούται, ότι τέλος πάντων ήδυνήθη ὁ Στρατηγὸς Γενναῖος να σχηματίσῃ ὑπουργεῖον, αὐτοῦ Προεδρεύοντος, και περιμένεται ή δημοσίευσις τῶν Διαταγμάτων.

— Μᾶς γράφουν ἐκ 'Ρόδου τήν 8 Μαΐου:

Δέν ήτο ψευδὲς τὸ διαδοθέν, ότι πειραταὶ μαστιζουσι τὰ μέρη μας, διότι πραγματικῶς ἀνεφάνθησαν τοιοῦτοι, ὀλίγας ὁμως δυνήθεντες να κάμωσι ζημίαις, διότι πολλαχῶς κατεδιώχθησαν παρὰ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἰδίως πλοίων. Ταῦτα ἀκούσας και ὁ ἐνταῦθα Γενικὸς Διοικητής τῶν Νήσων Πασᾶς ἐπέβη ἐφ' ἐνὸς τῶν ὑπ' αὐτὸν άτμοπλοίων και ἐξήλθεν αὐτοπροσώπως πρὸς καταδίωξιν τῶν πειρατῶν, ἀντί ὁμως να συλλάβῃ τοιοῦτους, συνέλαβεν ἐν πλοιάριον τὸ ὄποιον περιεῖχεν ἄγγλους ναύτας οἵτινες ἐστάλησαν ἀπὸ της ἄγγλ. πολεμικῆς κορβέτας F i x h o u n d δια να καταδιώξωσι τοὺς πειρατὰς και μεταχειρίσθησαν τὸ στρατήγημα τούτο τοῦ να φανῶσιν μετεμφιεσμένοι πρὸς ἐπίτευξιν εὐκολωτέραν τοῦ σκοποῦ των· ὁ πασᾶς μη έχων διερμηνέα πρὸς συνεννόησιν ἐξέλαβε τοὺς ἄγγλους ναύτας ὡς πειρατὰς, τοὺς παρέλαβεν ἐπὶ τοῦ άτμοπλοίου, τοὺς κατεβασάνισεν και ἔμεινεν ἐμβρόντητος, ὅταν προσωρμισθέντος τοῦ άτμοπλοίου εις Σύμην και εὐρεθέντος ἐκεῖ διερμηνέως ἐνόησε τήν άπάτην του· τὸ γεγονός είναι γελοῖον, ἀλλ' ἐν τούτοις ἀληθές και περιμένομεν να ἴδωμεν τί θά πρᾶξωσιν οι 'Αγγλοὶ μ' ὄλον ὅτι καθεὶς έννοεῖ, ὅτι εὐνοοῦντες τοὺς Τούρκους θά τὸ ρίψωσιν εις τὸ Χατᾶς.

Τήν 3 Μαΐου ήλθεν εις τήν νήσον μας ὁ 'Αγγλος Πρίγκιψ της Ουαλλίας· δύο άτμοπλοία προανήγγειλαν τήν έλευσίην του· ἐν ἄλλο τὸν έφερε και μία άτμοκίνητος Φρεγάτα τὸν συνῴδευσεν.

Εἰς τὸν Πρίγκιπα ἀπεδόθησαν τιμαὶ Βασιλικαί. 'Επεσκεφέθη τήν Πόλιν και τὰς άρχαιότητάς της και έλαβε μάλιστα μεθ' εαυτοῦ ἀρχίαν τινα ἐπὶ μαρμάρου επιγραφὴν 'Ελληνικὴν, εὐρεθεῖσαν εις τὸν Ναὸν τοῦ 'Αγίου 'Ιωάννου τῶν 'Ιποτῶν και ἀφοῦ ἀπένειμε δωρεὰς τινὰς εις τὸν Διοικητὴν, εις τὸν 'Αγγλον Πρόξενον και τήν σύζυγόν του ἀπῆλθεν αὐθημερόν.

Κατ' αὐτάς ή Γαλλικὴ Κυβέρνησις, ἐνεκα τῶν 12 τηλεβόλων τῶν ἰποτῶν τὰ ὄποια ἐζήτησεν ἐπὶ ἀνταλλαγῇ ἀλλ' ή Υ. Πύλη ἐδωρῆσατο εις τήν Γαλλίαν, ἀπένειμεν ἐσχάτως εις μὲν τὸν Γ. Διοικητὴν τὸ παράσημον τῶν Ταξιαρχῶν τοῦ Λεγεῶνος της τιμῆς, εις τὸν φρούραρχον τὸ τῶν ἀξιωματικῶν, εις

δὲ τοὺς εργασθέντας εις τήν ἐπιβίβασιν τῶν τηλεβόλων στρατιῶτας 4,000 φράγκα διανεμητέα ἀναλόγως.

— Αἱ ἐφημερίδες της Σμύρνης περιγράφουν τήν ἐκεῖ ἄφιξιν τοῦ εἰρημένου Πρίγκιπος της Ουαλλίας ὅπου ἐπίσης τῷ ἀπεδόθησαν Βασιλικαὶ τιμαὶ και ἐδωρῆσατο εις τὸν ἐκεῖ 'Αγγλον Πρόξενον ἀδαμαντοκόλλητους εἰκόνας της Β. οἰκογενείας. Τήν 8 δὲ τρέχοντος ὁ Πρίγκιψ έφθασεν εις Κωνσταντινούπολιν καταλύσας εις τὰ 'Ανάκτορα τοῦ Δολμά-Μπαξέ.

— Ω; λέγει ή Φωνή τῶν 'Επαρχιῶν (ἐφ. Τριπόλεως.)

Μεγάλη ἀνησυχία πνευμάτων ὑπάρχει εις ἀπάσας σχεδὸν τὰς 'Επικρίας ὡς ἐκ της ἐνεστώτης πολιτικῆς καταστάσεώς μας· πάντες δὲ πολλὰ προσδοκῶσιν ἀπὸ μόνον τὸν Βασιλέα.

— Τὸν Αἰῶνα της παρελθούσης Κυριακῆς δεν ἐλάβομεν τήν Τετάρτην. Τήν δὲ 'Ελπίδα ἐλάβομεν ἀκρωτηριασμένην, τούτέστι φέρουσαν ἐν τῇ Β' και Γ' σελίδι θέσιν λευκὴν ἐν ἣ βεβαίως ὑπῆρχεν ἄρθρον, θεωρηθὲν πιθανῶς ὡς ἐπιλήψιμον παρὰ της 'Αρχῆς και ἐνεκα τούτου ἀφαιρέθην δια να μὴν ἐμποδισθῆ ή διανομή τοῦ φύλλου.

— Πρὸ ἡμερῶν ἐπικρατοῦν καύματα ἐπαισθητὰ τὰ ὄποια ἐνεκα της ξηρασίας και τῶν πνεόντων μεσημβρινῶν ἀνέμων, εἰσίν ἐπισφαλῆ εις τήν δημοσίαν ὑγίαν.

— Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἐσχάτως παρὰ της Υ. Πύλης κανονισμόν τοῦ μονοπωλείου τοῦ καπνοῦ, πᾶς ὁ ἐκ της ἀλλοδαπῆς εισάγων καπνὸν ἐν τῷ 'Οθωμανικῷ Κράτει ὀφείλει να πληρώσῃ τελωνιακὸν δικαίωμα 75 τοῖς 0)0 ἐπὶ της ἀξίης τοῦ ἐμπορεύματος, ἀνευ προεξοφλήσεως και εις μεταλλικὰ πρὸς 100 Γρόσια τήν 'Οθ. λίραν. 'Απαγορεύεται καθ' ὀλοκληρίαν ή ἐν τῷ 'Οθ. Κράτει εισαγωγή ἀκατεργάστου καπνοῦ, ήτοι εις φύλλα ή δεσμίδας, αἱ δὲ διατάξεις της φορολογίας ἀποβλέπουσιν τὸν ἐκ της ἀλλοδαπῆς προερχόμενον κατεργασμένον, ήτοι σιγάρα, ταμβάκον κλπ. τουμπεκί· ὁ ἐκ της Αἰγύπτου, Μολδοβλαχίας και Σερβίας προερχόμενος καπνὸς πληρώνει μόνον 67 τοῖς 0)0.

— Τὰ 'Εκκλησιαστικὰ ή μαλλον τὰ Πατριαρχικὰ Κωνσταντινουπόλεως ἐσαεὶ και πάντοτε τὰ αὐτὰ, λέγει ή ἐφημερίς Εὐσέβεια, και ὡς τεκμαίρεται οὐδέποτε ή εἰλικρινῆς ὁμοφροσύνη θέλει ἐμφιλοχωρήσει μεταξὺ τῶν διεπόντων ήδη τὰ της 'Εκκλησίας· τὸ λυπηρότερον δὲ πάντων, ὅτι ή Α. Παναγιότης δεν είναι καθόλα σύμφωνος μετὰ τῶν μελῶν τοῦ μικτοῦ 'Εθνικοῦ Συμβουλίου.

— Η Περσικὴ Κυβέρνησις ἀπένειμε κατ' αὐτὰς τὸ παράσημον Λέοντος και 'Ηλίου εις τὸν ὁμογενὴν Κ. Π. Λουτράρη, διευθυντὴν τοῦ ἐν Τραπεζοῦντι 'Εμπορικοῦ Καταστήματος 'Ράλλη.

— Ο ήγεμὸν Κούζας προτίθεται ν' αναχωρήσῃ ἐκ Βουκουρεστίου εις Βιέννην και ἐκεῖθεν εις τὰ Λουτρά του Καρλοβάδ.

— Κατὰ τὸν νέον Κανονισμόν της μεγάλης 'Εκκλησίας οι 'Αρχιερεῖς δεν δύνανται να κάμωσι διαθήκην ἐπὶ της ἰδίας αὐτῶν περιουσίας· μετὰ τήν ἀποβίωσιν δὲ τινῶν ἐξ αὐτῶν θέλουσιν ἐξαιρεθεῖσαι ἐκ της περιουσίας του πρῶτον τὰ της κηδείας αὐτοῦ ἐξοδα τὰ μνημόσυνα και ψυχικά· ή δὲ λοιπὴ περιουσία θέλει διαιρεθεῖσαι εις 3 ἴσα μέρη, τὸ μὲν πρὸς προικισμόν της 'Επισκοπῆς, τὸ δὲ, πρὸς ὄφελος τῶν κοινῶν Καταστημάτων, και τὸ τρίτον εις τοὺς κληρονόμους τῶν ἀποθανόντων και μέρος θέλουσιν περιέρχεσθαι εις τὸ Πατριαρχεῖον. Εἴθε και ἐν 'Ελλάδι να ἐνομοθετεῖτο τοιοῦτόν τι.

— Τὰ 'Υπουργικὰ εις τήν αὐτὴν πάντοτε διατελοῦσι κατάστασιν· αἱ ἐκτάκτως συγκληθεῖσαι Βουλαι άργοῦσι καταχωνιάζουσαι διασχίλιας Δραχμὰς καθ' ήμέραν, διότι οι 'Υπουργοὶ δεν θέλουσι να παρυσιασθῶσιν· ή τοιαύτη κατάστασις βεβαίως δεν δύνανται να διαρκέσῃ ἐπὶ πολὺ, ἀνευ καιρίας βλάβης τῶν 'Εθνικῶν συμφερόντων. (Ἑλπίς.)

— 'Εσωτερικὸν σπουδαῖον οὐδέν· ή αὐτὴ ἀβεβαιότης, ή αὐτὴ δυσχερὴς κατάστασις πραγμάτων πῶς δὲ θέλομεν ἐξέλθει της καταστάσεως ταύτης δεν φαίνεται, πρὸς τὸ παρὸν τοῦλάχιστον, εὐκολον. (Ἀστὴρ της 'Ανατολῆς.)

— Τὴν 6 Μαΐου, ἡμέραν Κυριακὴν, ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Θήρας Ζαχαρίας ἐτέλεσεν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ἱερουργίαν ἐπιμύσειον τοῦ ἐν Σύρῳ κλήρου εἰς μνημόσυνον τοῦ Μακαρίτου Ἱεράρχου Δανιὴλ, καθ' ἣν ἐξεφώνησε καὶ λόγον κατάλληλον, συγκινητικὸν καὶ πρὸς τὸ τελευτῶν μνημόσυνον ἀρμόδιον, ἐπιδοκιμασθέντα καὶ ἐπιπροσηθέντα παρὰ πάντων.

Διὰ τοῦ λόγου τούτου διίστόρησε συντομώτατα τὴν βιογραφίαν τοῦ ἀποθανόντος, κατέδειξε αὐτὸν πολιτευόμενον ἀγίαν πολιτείαν, σύμφωνον πρὸς τὴν ἐκ τῆς εὐκλεοῦς καὶ καλλιγόνου Χίου καταγωγὴν του καὶ πρὸς τὸ ἀρχιερατικὸν αὐτοῦ ἐπάγγελμα, ἐξέθετο ἄριστα τὰς πολυειδέεις ἀρετάς του, ἐξύμνησε τὰς ἀδιακόπους ἀγαθοεργίας του, καὶ συνελυπήθη τὸ εὐκλεές αὐτοῦ Ποίμνιον, ὑστερηθὲν τοιούτου καλοῦ κτήρα Ποιμένος.

Εἶτα στρέψας τὸν λόγον αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ἠθικώτερον, ἀνέπτυξε καὶ ἀπέδειξε ῥητορικώτατα, ὅτι ὁ ἐν τῷ προσκαίρῳ τούτῳ Κόσμῳ ζῶν Χριστιανὸς τότε μόνον δύναται νὰ ζῇ εὐτυχῶς, ὅταν διάγῃ ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῆς Ἐκκλησίας του καὶ τῆς Πολιτείας του, ἀποδίδων οὕτω τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ, καὶ ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ του τῆς φιλαδελφίας τὴν ἀρετὴν. Παρέστησε δὲ, ὅτι εὐτυχὲς ἔθνος εἶναι ἐκεῖνο, ὅπερ προάγεται ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν ἠθικῇ εἰς τὴν σύμφωνον τῇ εὐαγγελικῇ ἰσότητι ἐλευθερίᾳ· δυστυχὲς δὲ ἐκεῖνο εἰς ὃ ἐνυπάρχει ἡ ἠθικὴ διαστροφή, ἡ πολυτέλεια, καὶ ἡ ἐκ πάσης τάξεως δολία πορεία, ἡ ἐκφυλίζουσα τὰ τῆς ἐλευθερίας ἀγαθὰ.

Ἐκεῖνα δὲ, ἅτινα κατέλιπον ἐντύπωσιν εἰς πάντας, εἶναι τὰ ἐξῆς, ἐν τῷ τέλει τοῦ λόγου διὰ πολλῆς ῥητορικῆς τέχνης ἀπαγγελθέντα, καὶ τὰ ὅποια ἐκ τῆς στενογραφίας ἠτυχήσαμεν νὰ λάβωμεν. « Ἐάν, » εἶπεν, ἐάν πειθώμεθα, ὅτι, καθὼς ὁ πολιτικὸς νόμος χαλιναγωγεῖ τὸν ἐξῶ ἄνθρωπον, οὕτω καὶ ὁ Ἐκκλησιαστικὸς τὸν ἔσω, διὰ τί δὲν πειθώμεθα, » ὅτι οὐδὲν δύναμεθα νὰ πράξωμεν τέλειον ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου χωρὶς τῆς ἀκριβοῦς φυλακῆς καὶ τῶν δύο αὐτῶν Νόμων; Διὰ τί δὲν συλλογιζόμεθα, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ διοικηθῇ ὁ ἐξῶ ἄνθρωπος, ὅταν ὁ ἔσω ἀφηνιάσῃ; Διὰ τί δὲν σκεπτόμεθα, πὺ δύναται, νὰ καταστήσῃ ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἀποχαιρετήσῃ αὐτὸν ἡ συνείδησις; Ἐάν αἱ ψευδεῖς πολλῶν Ἐθνῶν θρησκείαι, τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὑποτραυλίζουσαι μόνον, ἐξωγοῦν ὁπωσδήποτε τὸν ἐθνισμόν, καὶ συνέτεινον εἰς τὴν διάρκειαν τῶν Πολιτειῶν αὐτῶν, πῶσω μᾶλλον συντείνει πρὸς τοῦτο ἡ ἀψευδὴς ἡμῶν Πίστις, ἡ ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ τεθεμελιωμένη; Δὲν βλέπομεν, ὅτι, καὶ τοὶ μυριάκις ἀποδεκταίθιντες ὑπὸ τῆς μάστιγος τῶν ἐξωμοσιῶν, καὶ ὑπὸ τῆς ἐπιθνατικῆς μαχαίρας τῶν ἐχθρῶν ἐπὶ τέσσαρας ὄλους αἰῶνας, διετελέσαμεν ὁμῶς ζῶντες ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ εὐαγγελικοῦ νόμου καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῆς Ἐκκλησίας; Δὲν βλέπομεν, ὅτι ἡ τῆς πίστεως εὐσέβεια, τὴν ἰσχὺν τῶν νικηφόρων δόλων τούτου ἢ ἐκείνου τοῦ εὐσεβοῦς Κράτους κρατύνουσα, γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ προσηκόντως καὶ νὰ ὑπερασπίσῃ δημοσίως τὰ τε θεῖα καὶ τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα; Δὲν βλέπομεν, τέλος πάντων, ὅτι αἱ ἱεραὶ παραδόσεις, καὶ ἡ παρακαταθήκη τῶν γραμμάτων, κεκρυμμένα ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας ἐντὸς τῶν ἱερῶν ναῶν μας καὶ ὑπὸ τὸν μανδύαν τῶν λειτουργῶν τοῦ Ὑψίστου, διέσωσαν τὴν ἱεράν ἡμῶν ἐφεσιν εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῆς ἐπὶ τοσοῦτος αἰῶνος δούλης πατρίδος μας, καὶ εἰς τὴν ταχεῖαν πρόοδον αὐτῆς; »

« Οὐδὲν ἄλλο διὰ τούτων θέλομεν νὰ ὑποδείξωμεν ὑμῖν, ἀδελφοί, ἢ ὅτι τότε μόνον ζῶμεν ἡσυχῶς καὶ ἀταράχως καὶ εὐτυχῶς ἐν τῷ βίῳ τούτῳ, ἐλπίζοντες τὴν αἰώνιον μακαριότητα, ὅταν σεβώμεθα τὸν Θεὸν καὶ τοὺς νόμους του, καὶ ὅταν κοπιώμεν ὑπὲρ τῶν νόμων τῆς Πολιτείας μας, ὡς ἐπραττε καὶ ἔβλεπον αὐτοῦ τὸν βίον ὁ μακκρίτης Μητροπολίτης Δανιὴλ. Ἄλλως δὲ σκεπτόμενοι, ἀπατώμεθα· διότι οὐδὲν ἄλλο κερδαίνοντες φέρομεν εἰς τὸν τάφον, ἢ ὅσα ἐπράξαμεν κατὰ τὴν κοινω-

» νίαν, εἰς τὴν Πατρίδα, εἰς τὸ ὁμοίον μας πλάσμα. » Ἀπαίροντες ἀπὸ τῶν προσκαίρων εἰς τὰ αἰῶνια, » δὲν θέλομεν ἐνοχλεῖσθαι ἐκεῖ οὔτε ἀπὸ τύρας, » οὔτε ἀπὸ περισπασμοῦ, οὔτε ἀπὸ ἐπηρείας. Ἐκεῖ » ταῦτα μόνον θέλουσι μᾶς ἐνοχλεῖ, ὅσα δυνάμενοι » ἐνταῦθα νὰ πράξωμεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μας » κατὰ τὸν Θεόν, ἢ ὅσα ἀφείλοντες νὰ μὴ » πράξωμεν κατὰ τῶν ἀδελφῶν μας κακὰ, ἐπράξαμεν. »

Ἐν δὲ τῷ ἐπιλόγῳ ἠυχήθη ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς κρατύνσεως τοῦ Θρόνου, ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῆς Πολιτείας καὶ τῶν νόμων αὐτῶν, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐν εἰρήνῃ κοιμηθέντος Μητροπολίτου Δανιὴλ, ὅπως ἐν σκηναῖς δικαίων ταχθῇ, καὶ τῆς αἰωνίου μακαριότητος ἀναδειχθῇ κάτοχος.

— Ἐκ φιλοπομπῆς ἀνηγγέλθη ἀρτίως ὅτι κακοῦργοι κατέσφαξαν τὸν Μουσταφᾶ ἐφέντην Σχιουρκάσην ἐντὸς τῆς οἰκίας του· ὁ ἀνὴρ οὗτος, τοῦ ὁποῦ το τέλος ἀπέβη τοσοῦτον τραγικόν, κατήγετο ἐκ τῆς γενεᾶς τῶν Σχιουρκάσιδων καὶ διήγεν ἀπὸ πολλοῦ χρόνου βίον φιλοσοφικὸν ἐγκρατῆς ὡν τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν, ἔτι δὲ καὶ τῆς Γαλλικῆς.

— Ἐπιστέλλουσι ἡμῖν ἐξ Ἡρακλείου Κρήτης.

» Κατ' αὐτὰς περιῆλθε τὰς ἐπαρχίας, ἱεραπόστολος Ἄγγλος, πρόεδρος, ὡς εἶπε, τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ βιβλικῆς Ἑταιρείας, συνοδευόμενος ὑπὸ Ἑλληνοσ Σπαρτιάτου. Κατὰ τὴν περιοδείαν του διένειμε καὶ ἐπόλει εἰς εὐτελεῖς τιμὰς τὴν ἱεράν Γραφὴν, παραφρασμένην εἰς τὸ κοινὸν ἰδίωμα, ὡς καὶ εἰς Τουρκικὴν γλῶσσαν διὰ τοῦ Ὁθωμανοῦ. Ὁ Ἅγιος Ἀρκαδίας συλλαβῶν τρία ἢ τέσσαρα ἀντίτυπα ἐξάπεστειλεν αὐτὰ εἰς τὴν ἱεράν μητρόπολιν, ἧτις ἐσπευσε νὰ ἐκδώσῃ προπτικὰ ἀρχιερατικὰ γράμματα διὰ τὴν κυκλοφορίαν τῶν τοιούτων βιβλίων, ὡς μὴ ἀνεγνωρισμένων ὑπὸ τῆς Μεγάλῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἵνα φωτισθῶσιν οἱ χριστιανοὶ καὶ ἀποφύγῃσι τὰς πλεκτάνας τοῦ προσηλυτισμοῦ. »

— Τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν ἐνομίσαμεν ἀναγκαῖον νὰ δημοσιεύσωμεν, ὅπως γίνῃ γνωστὸς ὁ τρόπος δι' οὗ συντάσσεται ὁ κατάλογος τῆς βιβλιοθήκης Πάτμου.

Κύριε Συντάκτα τῆς « Εὐσεβείας »

Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πρὸς τὸν σεβαστὸν Καθηγούμενον ἡμῶν Κ. Δανιὴλ ἐπιστολῇ εἶδον ὅτι ζητεῖτε πληροφορίας, πρῶτον μὲν περὶ τῆς ἀρχαίας καὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς ἱεράς ἡμῶν Μονῆς, καὶ δεύτερον περὶ τῆς κατ' αὐτὴν βιβλιοθήκης, ἧτις ἐάν εὐρίσκωνται ἀνέκδοτα χειρόγραφα ἐν αὐτῇ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ κνωσιότης του μ' ἐπεφάρτισε ν' ἀποκριθῶ τῇ ἡμετέρᾳ ἐλλογιμότητι περὶ τῶν δύο αὐτῶν ζητημάτων ὑμῶν, ἐκπληρῶν τὴν δοθείσαν μοι ἐντολήν, τῶσφ μᾶλλον προθύμως ὅσφ ἡ αἴτησις εἶναι εὐλογος καὶ τοῖς ὁμογενέσιν ἡμῶν διαφέρουσα, ἐξισταίμαι τὴν ἡμετέραν συγνώμην ν' ἀναβάλω εἰς ἀρμόδιωτέραν εὐκαιρίαν τὴν περὶ τοῦ πρώτου ἀπάντησίν μου, καὶ νὰ δώσω πληροφορίαν περὶ μόνου τοῦ δευτέρου, ὅπερ καὶ σπουδαιότερον.

Ἡ τῆς Μονῆς ἡμῶν βιβλιοθήκη περιλαμβάνει πεντηκκῶσια περὶπου χειρόγραφα τεύχη περγαμινᾶ τε καὶ βαμβάκινα. Πρὸ τίνος λοιπὸν καιροῦ συσχεφθέντες μετὰ τοῦ ἐλλογιμοῦ φίλου μου Κ. Ἰωάννου Σακκελίωνος, ἀπεφασίσαμεν νὰ συντάξωμεν Κατάλογον αὐτῶν ἐξηκριβωμένων, προτρέποντος ἡμᾶς εἰς τοῦτο καὶ τοῦ ῥηθέντος φιλομούσου Καθηγουμένου ἡμῶν. Καὶ δὴ πλείστη σπουδὴ ἐπιλαβόμενοι τοῦ ἔργου συνήσθηνμεν εὐθὺς ἐκ πρώτης ἀφετηρίας τὴν δυσχέρειαν αὐτοῦ καὶ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, ἣν ἔτι μᾶλλον ἐπέτεινε τῶν ἀναγκαίων βοηθημάτων ἢ στέρησις· διότι οὐδεμιᾶς κἄν Εὐρωπαϊκῆς βιβλιοθήκης κατάλογον εἶχομεν ἀνὰ χεῖρας, ἵνα χρησιμεύσῃ ἡμῖν ὡς ὑπογκαιμὸς τῆς τοῦ ἡμετέρου συντάξεως. Ἐκτὸς δὲ τούτου, ἡ ἡμετέρα βιβλιοθήκη δὲν ἦτο δυνατὸν, ἐννοεῖται, νὰ περιέχῃ ἅπαντας τοὺς ἕως τοῦδε ἐκδομένους συγγραφεῖς, ἵνα γνῶμεν ὅποιά τινα τῶν χειρογράφων αὐτῆς εἰσιν ἀνέκδοτα. Ἄλλ' οὐδὲ τὴν πρὸς τοιαύτην ἐπιχείρησιν τοσοῦτον χρήσιμον Ἑλληνικὴν Βιβλιο-

θήκη τοῦ Φαβρικίου εἶχομεν εἰς βοήθειαν ἡμῶν. Ὄθεν καὶ ἠναγκάσθημεν νὰ δώσωμεν εἰς τὸ ἔργον ἡμῶν τοῦτο σχέδιον ὄλως ἰδιόμορφον, ἀποκύημα τῆς ἰδίας ἡμῶν ἐπινοίας· ὃ ἔστι, μετὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ μεγέθους, τοῦ ὄγκου, καὶ τῆς ἡλικίας ἐκάστου τεύχους, ἐπεξερχόμενοι αὐτὸ, ὅσον οἶόν τε ἐξηκριβωμένω, κατεγράφομεν πᾶν τὸ περιεχόμενον. Τοιοῦτο τὸ σχέδιον τοῦ Καταλόγου ἡμῶν, ἢ μᾶλλον Ἀναγραφῆς, ὡς ἐδοξεν ἡμῖν νὰ ὀνομάσωμεν τὸ ἔργον. Κατεγράψαμεν λοιπὸν ἕως τοῦδε τεύχη ΠΠ'. ὧν τὰ μὲν ΣΟΒ'. εἰσι περγαμινᾶ, τὰ λοιπὰ δὲ βαμβάκινα. Ἄμα δὲ συμπληρώσωμεν τὴν ἀναγραφὴν, σκοποῦμεν τὴν ἐκδοσὴν αὐτῆς· καὶ τοῦτο γενήσεται, ὡς ἐλπίζομεν, κατὰ τὸ ἐπίον ἔτος, (ἂν καὶ Θεὸς διδῶ). Προσθεθήσονται δ' ἐν τῷ τέλει καὶ τρία Παραρτήματα, ὧν τὸ μὲν Α' θέλει περιλαμβάνει τεμάχια, περικοπὰς καὶ ὀλοκλήρα, ἔστιν ὅπου, συνταγματικά, ἐξ ὅσων ἡμεῖς ὑπολαμβάνομεν ἀνέκδοτα· καὶ περιπλέον, Διαφέροτα ἀναγραφάσματα Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου, ἐκ τοῦ Ν' τεύχους. Τὸ δὲ Β', τὴν Ὑποτύπωσιν τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ κτήτορος τῆς ἱεράς ἡμῶν Μονῆς, τὴν μυστικὴν αὐτοῦ Διαθήκην τὸν Βίον καὶ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ, καὶ τινὰ ἄλλα, τὰ πάντα ἀνέκδοτα. Τὸ δὲ Γ'. ὅλα τὰ ἐπιβραβευθέντα τῇ Μονῇ Χρυσόβουλα, ἀπὸ Νικηφόρου τοῦ Βοτανιάτου καὶ τῶν ἐφεξῆς Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων· σὺν οἷς καὶ τινὰ ἄλλα, περὶπου ἐγγράφα, καὶ ἀρχαῖα πατριαρχικὰ θεσπίσματα. Χάριν δὲ τῶν περιέργως ἐχόντων περὶ τὴν ἀρχαιογραφίαν ὁμογενῶν, παρασυναφήσονται καὶ πίνακες τινες περιέχοντες πανευμαγεῖα πανομοιότυπα τῆς γραφῆς τῶν ἑκατονταετηρίδων.

Ἐν τούτοις, ἵνα λάβητε καὶ πραγματικὴν εἶδησιν τοῦ ἔργου ἡμῶν, ἀποστέλλω τῇ ἡμετέρᾳ ἀγάπῃ ἀποσπάσματα τινὰ τῆς Ἀναγραφῆς, ληθέντα οὐχὶ κατ' ἐκλογὴν, ἀλλὰ σποράδην καὶ ἐκ τῶν προστοχόντων, ἅτινα, ἐάν ἐγκρίνητε, δημοσιεύσατε ἐν τῇ ἡμετέρᾳ « Εὐσεβείᾳ ». ὅπως κρίνωσιν οἱ ὁμογενεῖς φιλόλογοι περὶ τοῦ ἔργου ἡμῶν, καὶ ἐκ τῆς κρίσεως αὐτῶν ὠδηγούμενοι ἡμεῖς, ἐπανορθώσωμεν τὸ μὴ καλῶς ἔχον, πρὶν ἔτι εἶδῃ τὸ φῶς τοῦ τύπου.

Οἱ πρὸ ἐκάστου τεύχους ἑλληνικοὶ χαρακτήρες δηλοῦσι τὸν αὐξῶνα αὐτῶν ἀριθμὸν. Ταῦτα πρὸς μικρὰν πληροφορίαν αὐτῆς περὶ τῆς ἡμετέρας βιβλιοθήκης, διατελῶ δὲ τῆς Ὑμετέρας ἐλλογιμότητος.

Ἐν Πάτμῳ τῇ 28 Δεκεμβρίου 1861.

ἀδελφὸς ἐν Χριστῷ
Ἱεροθεὸς Ἱερομόναχος Φλωρίδης.

Δημοσιεύοντες τὴν ἀγγελίαν τῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μνημείου τοῦ αἰοδήμου Πατριάρχου Γρηγορίου ἐπιτροπῆς, χαίρομεν ἐπὶ τῇ προθέσει τῶν ὁμογενῶν, τῇ προθυμίᾳ τῶν μελλῶν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῇ προαιρέσει τῆς Κυβερνήσεως ἧτις ἠθέλησε νὰ περιάψῃ τὸ ἔργον μετὰ τὴν τιμὴν Β. διατάγματος· διότι τὰ αἰσθητάματα ἅπερ ἐκίνησαν τὰς πράξεις ταύτας παρίστανται μὲν ἡμῖν ὡς αἰεὶς τις οἰωνός, ὡς ἀγία τις αὔρα μέλλουσα νὰ διαλύσῃ τὴν δυσκέλαδον κλαυθρὸν τῶν παθῶν καὶ νὰ τρέψῃ τὸν νοῦν τοῦ ἔθνους εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ παρελθόντος καὶ τὰς δυνάμεις εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ, παρέχουσι δὲ καὶ ἐλπίδα, ὅτι τὸ μνημεῖον τοῦ Πατριάρχου τὸ τοῦ Κοραῆ καὶ εἴτι ἄλλο, θίλουσι γένει ἀφορμὴ νὰ καταρτισθῇ περ' ἡμῖν πολυάνδριον, ἐν ᾧ ὡς ἐν ναῷ ἑθνικῆς δόξης οἱ ἐπίγονοι προσερχόμενοι θέλουσι ζητεῖ ἐπιπνοίας ἀρετῆς καὶ δόξης· ἔτι δὲ νὰ ἐμψυχῶσιν ἢ παρ' ἡμῖν ἄχρι τοῦδε ἀπρακτοῦσα καλλιτεχνία, ὡς θρηνοῦσα ἔτι ἐπὶ τῶν ἐρημικῶν λειψάνων τῆς τῶν προγόνων δόξης. Ὄθεν εὐγνωμονοῦντες εἰς πάντας τοὺς συμπράξαντας εἰς τὸ ἐθνικὸν τοῦτο ἔργον προτρέπομεν πάντας τοὺς ὁμογενεῖς νὰ συντρέξωσιν εἰς αὐτὸ ὅπως κατασταθῇ ὄντως δημοτελής παράστασις τῶν αἰσθημάτων ὀλοκλήρου τοῦ ἀπανταχοῦ ἐσπαρμένου ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ διὰ τούτου ἔτι συναίσθανομένου καὶ ἐκφράζοντος τὴν ἐνότητά αὐτοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΛΗΝ. ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Επί τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

Ἐγκρίνεται ἡ σύστασις ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τῶν Κ. Κ. Μισαήλ, Μητροπολίτου Ἀθηνῶν καὶ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος, Σπυρίδωνος Ἀντωνιάδου, Νομάρχου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, Γρηγορίου Κ. Παππαδοπούλου, Ἰλάρχου πρὸς ἴδρυσιν ἐνταῦθα μνημείου εἰς τὸν ἀείμνηστον πατριάρχην Γρηγόριον.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 10 Μαΐου 1852.

Ὑπογ. Ο Θ Ω Ν

Προσπογ. Χ ΤΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀγγελία.

Πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς

Μεταξὺ τῶν ἐνδόξων τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεῖας γεγονότων, τῶν μεγάλων ἐκείνων ἠρωϊκῆς ἀφοσιώσεως παρδειγμάτων, διαπρέπει πάντως ὁ μαρτυρικὸς τοῦ αἰοιδίμου πατριάρχου Γρηγορίου θάνατος· διότι μέγας ὄντως θέαμα παριστᾷ, οὐ μόνον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ὀρθοδοξίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνθρωπότητος ἐν γένει, τὸ ἄκρον ἐκεῖνο τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρόσωπον, ὁ ἀρχιερεὺς ὁ τὰ ναυάγια τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας καὶ ἐθνότητος καὶ τὸ ἐν αὐτοῖς θεῖον ζώπυρον ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ περιθάλπων ποτὲ, ἀπὸ τῆς ἀγχόνης ἐκτείνων τὰς χεῖρας καὶ εὐλογῶν τὴν ἐθνικὴν ἀνάστασιν καὶ συγχωρῶν τοὺς θημίους αὐτοῦ. Ἀλλὰ τὸ γεγονός τοῦτο, μετὰ πλείστων ἄλλων τραυῶν, τεκμηριοῦν τὴν ἀδιάσπαστον σχέσιν τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τὸ ἀληθὲς τῆς ἑλληνικῆς ἐκκλησίας πνεῦμα, ἐπέδρασε μάλιστα καὶ θέλει ἐπ' ἀγαθῷ ἐπιδρᾷ ἐπὶ τὸ αἶσθημα καὶ τὸ φρόνημα τῶν Ἑλλήνων.

Πρὸ τίνος ἤδη καιροῦ ἐγένετο φροντίς, διὰ τῆς προβήμου συμπράξεως τοῦ Κ. Γ. Ἀγγελοπούλου, πρὸς πατρὸς ἀνεψιῦ τοῦ αἰοιδίμου πατριάρχου, ὅπως εἰκὼν τις, θεωρηθεῖσα ὡς παριστώσα τοὺς σεβαστοὺς ἐκείνους χαρακτῆρας, κατασταθῇ συντελοῦσα καὶ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ κοινοτέρᾳ, ὅπως, ὡςτις παραμυθία καὶ ἐλπίς, ἐμπνέη διηνεκῶς τὰ θερμὰ ἐκεῖνα καὶ ἀγὰ τῆς φιλοπατρίας αἰσθήματα, ἅπερ ἐνεψύχουν ἐκεῖνον ζῶντα· διότι τοῦ καλοῦ τούτου τῶν ἡμετέρων πατέρων ἠθικοῦ κλήρου κατὰ τὰς παρούσας μάλιστα περιστάσεις καὶ τὰς μελλούσας τύχας τῆς πατρίδος ἀνάγκην ἔχομεν.

Ἄλλ' ὁ σκοπὸς ἀπολείπεται πάντως ἀτελής, μέχρις οὐ ἀνεγερθῇ δημοτελὲς τι μνημεῖον ἄξιον τῶν αἰσθημάτων ἅπερ μέλλει νὰ παριστᾷ. ὅθεν τὸ καθήκον τοῦ νὰ ἐκφρασθῇ δημοσιώτερον ἢ ἐθνικῆ εὐγνωμοσύνη συναισθηθέντες πολλοὶ τῶν ἐκτὸς καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὁμογενῶν, καὶ πρόθυμοι ὄντες νὰ καταβάλωσιν ἐπὶ τούτῳ ἀπετάθησαν εἰς ἡμᾶς, ὅπως ἀποτελέσωμεν ἐπιτροπὴν τὴν φροντίζουσαν περὶ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ἐθνικῆς ταύτης εὐχῆς.

Εὐγνωμόνως λοιπὸν ὑπακούσαντες, καὶ νομίζοντες ὅτι εἰς τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου, συμβόλου ὄντος πανελληνίου δόξης, ὅπως τηρηθῇ ὁ οὐσιώδης αὐτοῦ χαρακτῆρ, καὶ τὴν ἐπινόησιν καὶ τὴν πραγματοποίησιν ἀρμόζει μάλιστα πάντες οἱ φίλοι τῆς ἑλληνικῆς εὐκλείας τὰ συμμετάσχωσιν, ἀποτεινόμεθα εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς καὶ ἀναγγέλλομεν αὐτοῖς, ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 10 ἰσταμένου Β. διατάγματος διορίσθη ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τῶν ὑποφαινομένων, ἧτις θέλει φροντίσει περὶ τῶν ἐξῆ.

Αον. Θέλει εἰσπράττει πᾶσαν αὐθόρμητον ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μνημείου προσφοράν, Ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων· ὅπως δὲ ἕκαστος, κατὰ τὸ μέτρον τῆς δυνάμεώς του, δύναται συνεισφέρειν νὰ μετέχη τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου, ἢ προσφορά θέλει γίνεσθαι δεκτῆ, ὅσον μικρὰ καὶ ἀνῆται, ἐκδομένου τακτικοῦ διπλοτύπου καὶ κατὰ τιθεμένων τῶν χρημάτων εἰς τὴν τράπεζαν.

Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο τῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἀπαρχὴν κατέβαλε ἤδη ὁ Κύριος Γ. Ἀγγελοπούλος δρ. 3,000.

Βον. Ἀναλόγως τοῦ εἰσπραττόμενου ποσοῦ θέλει φροντίσει νὰ σχεδιασθῇ ἢ προσπλασθῇ τὸ μνημεῖον, διὰ διαγωνισμοῦ Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν ἐνταῦθα, κατ' ἀκριβῆς τι πρόγραμμα ὅπερ συντάξασα θέλει ἐγκαίρως δημοσιεύσει ἐπιὸ ὠρισμένη προθεσμίᾳ, ὡς καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ διαγωνισμοῦ κανονισμόν.

Γον. Πάραλαμβάνουσα πέντε τεχνολογίας, ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν καταλληλοτάτων Ἑλλήνων καὶ ἀλλοδαπῶν, θέλει ἀναθεῖναι εἰς τὴν ἐγκρίσιν αὐτῶν τὰ ἐμφανισθίσιμα ἀνωμύως σχέδια. Τὸ δὲ ἐγκριθησόμενον θέλει δημοσιεύσει μετὰ τοῦ ἀνήκοντος ποσολογισμοῦ καὶ τοῦ καταλόγου τοῦ μέχρι τοῦ καιροῦ ἐκεῖνου εἰσπεπραγμένου ποσοῦ τῶν προσφορῶν.

Δον. Θέλει ἐπιβλέπει εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀγορὰν τῷ γηπέδου, εἰς ἐκτέλεσιν καὶ τοποθέτησιν τοῦ μνημείου, δι' ἐαυτῆς καὶ διὰ καταλλήλων ἐπιστατῶν.

Θέλει δὲ προσπαθῆσαι δι' οὐδὲποτε μέσου νὰ ἐπιτύχη τῆς μετακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ αἰοιδίμου πατριάρχου ἐξ Ὀδησοῦ, ἅπερ θέλουσιν κατατεθῆ ἐν τῷ μνημείῳ τούτῳ.

Εον. Τέλος θέλει δημοσιεύσει ἐκθεσιν τῶν ἐπαρχῆς μέχρι τέλους πρακτικῶν αὐτῆς, μετ' ἀκριβοῦς σχεδίου τοῦ ἤδη ἱδρυμένου μνημείου.

Πεποιθότες, ὅτι οἱ ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς, ἐννοοῦντες τὰ καθήκον τῆς πανδήμου ἐκφράσεως τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης, ἐνθυμούμενοι τὴν ἐπίδρασιν τῶν μνημείων ἐπὶ τὸν καταρτισμὸν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος, καὶ ἐπὶ τὴν πρόδον τῆς ἐγχωρίου καλλιτεχνίας, θέλουσι σπεύσει ν' ἀποδείξωσι διὰ τῶν πράξεων των, ὅτι οἱ ἀποταθέντες εἰς ἡμᾶς καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐγενόμεθα ἀπλοῖ διερμηνεῖς τῶν γενναίων αὐτῶν αἰσθημάτων καὶ παρεστάθημεν εἰσηγηταὶ μόνον τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἔργου, εὐχόμεθα νὰ ἴδωμεν ταχέως περὶ τὸν ἀνδριάντα τοῦ πατριάρχου καὶ ἄλλους ἱδρυμένους ἄλλων προμάχων τῆς ἐθνεγερείας, παρορμῶντας τοὺς ἐπιγόνους εἰς ἀρετὴν καὶ φιλοπατρίαν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 13 Μαΐου 1862.

α ΜΙΣΑΗΛ ΑΔΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Μητροπολίτης Ἀθηνῶν καὶ πρὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, β ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ Νομάρχης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, γ Γ. Γ. ΠΑΠΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, καθηγητῆς καὶ γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς, δ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Ἰλάρχος, ε ΔΑΣΚ. Π. ΛΑΣΚΑΡΙΔΗΣ, ταμίας τῆς ἐπιτροπῆς.

Κύριε Συντάκτα τοῦ « Ἀστέρος τῶν Κυκλάδων », καταχωρήσατε παρακαλῶ εἰς τὰς στήλας τῆς ἀξιότιμου ἐφημερίδος σας τὰ ἐξῆς:

Τὴν εἰκοστὴν πέμπτην Μαρτίου ε. ε. ἡμέραν καθ'

ἣν ἐτελεῖτο ἐν τῷ Ναῶ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἢ Ἐπέτειος Ἑθνικῆς Ἐορτῆς, τῆς Ἀνεξαρτησίας τῶν Ἑλλήνων, εὐρεθεὶς κατὰ τὴν ὥραν τῆς δοξολογίας ἐν τῷ Ναῶ, εἶδον αἴρνης βρακοφόρον ἔχοντα ἐστριμμένον τὸν λευκὸν καὶ ἐξαγριωμένον μύστακά του, φέροντα τὸν τοῦ ἀγωνιστοῦ Σταυρὸν, καὶ πιέζοντα μετὰ τσαυτῆς ὀρμῆς τοὺς παρεστώτας τρόπῳ βαρβάρῳ καὶ ἀποτόμῳ εἰσῆλθεν ἐν τῷ Ναῶ ὁ σταυροφόρος, ἀγερώχως καὶ μὲ ὕφος τοσοῦτον μέγα το ὅποιον μήτε αὐτοὶ οἱ μεγιστᾶνες κέκτηνται. Ἐκ περιεργείας Κύριε Συντάκτα κινηθεὶς, ἠώπησα περὶ τοῦ ὑποκειμένου τοῦτου, καὶ μ' εἶπον ὅτι μὴδαμινῆς τάξεως ἀνθρωποεῖναι, καὶ ὅτι οὐδέποτε ἠγωνίσθη, φέρων καταχρηστικῶς τὸν σταυρὸν ὅστις δὲν ἀνήκει αὐτῷ ἀλλ' εἰς ἄλλον τινά, ὁ ὅποιος τοῦ τὸν ἐχορήγησεν πρὸς ἐπίδειξιν τῆς μεγάλης του βαρβαρότητος.

Μὴ νομίζετε Κύριε Συντάκτα ὅτι ἐκ πάθους κινούμενος γράφω τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις κατὰ τοῦ βρακοφόρου τούτου, ἀλλὰ πρὸς παραδειγματισμὸν του, τοῦ νὰ μὴν φέρηται ἄλλοτε τοσοῦτον βαναύσως.

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τῶν ἀδελφῶν Κωνσταντίνου καὶ Δ. Κληματιανῶν προσ. Σύνδικος.

Δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 501 καὶ ἐπ. τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, προσκαλοῦμεν τοὺς δανειστάς τῶν πτωχευσάντων ἵνα ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ παρόντος ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν μας εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐνταῦθα Ἐμποροδικείου καὶ νὰ δηλώσωσιν ἡμῖν ἐν τίνι δικαιώματι καὶ τίνος ποσότητος εἰσὶν δανεισταὶ καὶ νὰ μᾶς παραδώσωσι ἢ καταθέσωσιν εἰς τὸ Δικαστ. γραφεῖον τὰ δανειστικά των ἔγγραφα.

Ἐντὸς δὲ 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς εἰρημένης τεσσαρακονθημέρου προθεσμίας θέλουσιν ἐμφανίζεσθαι κατὰ τὴν ὥραν 3—4 μ. μ. εἰς τὸ αὐτὸ ἐμποροδικεῖον καθ' ἐκάστην αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου διὰ νὰ γίνῃ ἡ ἐξέτασις τῶν δανείων κατὰ τὸ ἀρθρον 503 ἐμπορ. νόμου.

Πᾶς δανειστῆς τοῦ ὁποῖου τὸ δάνειον ἐξετασθὲν ἐβεβαιώθη δι' ὄρκου δύναται νὰ παρευρίσκηται εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λοιπῶν δανείων καὶ νὰ κάμῃ ἀντιρρήσεις.

Τὸ παρὸν θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος « Ἀστὴρ Κυκλάδων », τοιχοκολληθῆ εἰς τὰς αἰθούσας τῶν Λεσχῶν καὶ τὸ Ἐμποροδικεῖον καὶ γνωστοποιηθῆ εἰς τοὺς δανειστάς.

Ἐρμούπολις 11 Μαΐου 1862.

Ὁ προσ. Σύνδικος Σ. Καστανός.

Ἐνώπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

Ἐνωπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐτῶν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τοῦ εἰρημένου ναυτικοδανείου (30 Δεκεμβρίου 1857) καὶ μετ' ἀποφασίαν

ΤΥΠΟΙΣ Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ.